

A TISZAALPÁRI ÁRPÁD FEJEDELEM ÁLTALÁNOS ISKOLA ÁRPÁDIÁK KÜLÖNSZÁMA 2014.

Üdvözlét az Olvasónak!

Kedvelt iskolaiújságunk, az ÁrpáDiák 2014-es különszámát veheti kezébe a kedves Olvasó.

Hagyományteremtő céllal indult a kezdeményezés, hogy a mindenkori 8. osztályosok médiaismereti órákon (és azon kívül is) szerkesszenek egy olyan újságot, amelyben megmutatkozhatnak, mesélhetnek magukról, kíváncsiskodhatnak, beszélhetnek, beszéltethetnek – vagyis: saját osztályújságot jelentethetnek meg.

A SUPER 8.A „szőröstől-bőröstől” a 8.a osztályosoké. Közös gondolkodás, ötletbörze, nélkülözhetetlen együttműködés, alkotókészség, segítőkészség és sok-sok óra eredménye.

Kedves elballagó tanítványaim első önálló kiadványát szeretném most jó szívvel ajánlani minden érdeklődő szíves figyelmébe. Kívánok hozzá kellemes, mosolygós időtöltést!

Szőke Éva

Riportok a tanárokkal

DR. HALÁSZ MÁTYÁSNÉ

- Miért pont a tanári pályát választotta?

Már gyerekkoromban tanár szerettem volna lenni. Kislánykoromban a babákat oktattam, aztán a kisebb rokongyerekeket. Egyik Nagypám és két bátyám is pedagógus volt. A rokonságban is több tanár van, bátyám, sógornőim.

Szeret-e tanár lenni?

Igen!

- Mit nem szeret a diákokban?

Ha hazudnak, vagy ha úgy gondolják, hogy a tanárt be lehet csapni.

- Mi volt a legjobb élménye az osztállyal?

Az órákon elsütött poénok, aranyköpések, nevetések.

- Milyen jó tanácsa van a továbbtanuláshoz, jövőbeli élethez a 8.a osztály számára?

Olyan álmokat szőjete, amelyek megvalósíthatóak és ne maradjanak álmok. Az új iskolában az első két-három hét a legfontosabb. Ekkor ismernek meg benneteket, ekkor érdemes a legjobb éneteket adni. Ez lehet tanulás, viselkedés, szorgalom.

- Ön szerint összecsiszolt minket az elmúlt időszak?

Az egész osztályt nem, de vannak csoportok, amelyek összetartóak, kitartanak egymás mellett. De ezek a csoportok elszigetelődnek egymástól.

- Mi a véleménye a 8.a osztályról?

Jó, vidám csapat, sokan szeretik a természetet, sokat voltunk együtt erdei iskolába, értékörző táborba. Jó érzés volt, hogy mindig számíthattam rátok! Sok közös problémákat megosztottátok velem, kerestük a kiutat, megoldást. Az ember megérzi az őszinte szeretetet!

- Ön szerint milyen a jó diák?

Egy tanárnak az elvárása az, hogy a gyerek tanuljon. Képességeinek megfelelően teljesítsen, legyen humorérzéke, kreativitása és az sem baj, ha van benne egy kis spiritusz.

BÁRSONY RÓZSA

- *Mi volt a legnagyobb élménye az osztállyal?*

Nem szeretném rangsorolni, mert szép emlékeim vannak. Egyet azért mégis kiemelek. Értetek mentem az óvodába, a „szemüveges mackóval.” A Rákóczi úton jöttünk végig kettesével, persze mire az iskolába értem veletek kiderült néhányatokról, hogy nem úgy látjátok az utat, mint a többiek. Volt aki egy kicsit „beleszaladt” az árokba is, na nem azért mert nem látta, hanem jelezte nekem, hogy én leszek az, akire többet kell majd figyelni. Szép emlékek maradtak a kirándulások, Kecel és több alkalommal Budapest. Örültem, hogy felmáshoztok a vén öreg diófákra, majdnem mindenkinek jutott egy fa, szerencsére nem pottyantatok le. Egy kedves, nagycsaládot alkottunk veletek és szüleitekkel együtt, szép volt és szívesen gondolok erre az időszakra.

- *Ön szerint milyen a jó diák?*

Számomra mindenki jó. A gyereket, majd később a kamaszt látom benne. Ennyi eltöltött év után bölcsebb lesz az ember, elfogadja, hogy mindenkinek vele született egyéni tempójú az észlelése, hogy nem lehet mindenkit mindenre megtanítani, ettől függetlenül nagyon lehet szeretni. Lehet egy kicsit huncut, majd később valamivel huncutabb, de ne legyen szemtelen, udvariatlan, hogy ne alázzon meg másokat, legyen őszinte és tisztelettudó!

- *Miért éppen a tanári pályát választotta?*

Nagyon sokat köszönhetek a szüleimnek, különösen az édesapámnak, aki 5-6 évesen együtt hallgatta velem az óvodások műsorát, valamint az esti mesét a rádióban. Andersen szerint: ” A Mese nem hal meg soha,”- és mesélni csak az tud, aki igazán szereti a gyerekeket. Talán itt ért az a hatás, amikor elhatároztam; „én tanító néni fogok lenni.” Mire iskolás lettem, olvasni és írni is tudtam. A bátyám idősebb volt, a könyveivel a kezemben kezdtem a sétálást nem nagy házunkban és énekeltem, meséltem,

mondókáztam, kinyújtott két kézzel körjátékot játszottam a képzeletbeli gyerekeknek. Aztán ez a mese egyszer igaz lett, valóra vált az álmom.

- *Szeret-e tanár lenni?*

Tanító néni lettem, nem tanár, és hívatásként élem ezt meg. Ezért volt könnyű és nagyon szép. A kisiskolás korosztályhoz való kötődés a legerősebb kapocs, amely gyermek és tanító között kialakulhat. Helyes kis fejcskékkel, kíváncsi, a tudásra szomjazó csillogó szemekkel találkozhattam, válaszom,” igen szeretek tanító néni lenni”.

- *Mit nem szeret a diákokban?*

Először is nem jól hangzik, hogy mit nem szeretek, mert ilyen nincs, szeretem a diákjaimat. Mindenkiiben lakozik valami, amiért szerethető. Mindig vezérelt egy gondolat, ami így hangzik: „Ne a gyermekre, a gyermekbe tekints!”

- *Milyen jó tanácsa van a 8.a számára a továbbtanulásban/továbbtanuláshoz?*

Azt kívánom, hogy mindenki ott kezdje az iskolát, ahová szeretett volna menni. Az elkövetkező 4-5 év valamelyest adhat egy irányultságot, ami nem biztos, hogy egyenlő lesz azzal, hogy konkrétan tudod, hogy mit fogsz tenni az életedben. Sikeres leszel-e, vagy sem? Nem hiszem, hogy ez foglalkoztat benneteket most. Sokkal inkább a szabadság, amit hiszitek, hogy most megkaptok, de jól kell vele gazdálkodni. Tanácsolom éppen ezért az önállóságot (nem szülő és tanár nélkül képzelem el), pontosságot, a rendszeretetet, az önfegyelmet, a kitartást, a bírálat elfogadását, vagyis a fontos értékek elfogadását. Legyetek emberségesek, legyetek egyéniségek és személyiségeknek legyen értéke. Bármilyen iskolába mentek legyen fontos számotokra a tanulás, a tudás, az ismeret. Nem lesz minden ötös, ettől még lehetnek nagyon jó emberi értékeid, mint a jó gyermek szüleid számára, megbízható osztálytárs, barát, használd a közösség javára mindazt, amit tudsz. Az új közösség teremti olyan helyzetet, amikor tudni kell nemet mondani, amikor hallgatni kell a belső énedre, amit kialakított benned a család és az iskola, szólaljon meg a belső mércéd a lelkiismereted, hogy elvtelen cselekedetekbe soha ne menjetek bele. Legyetek érzelmileg is intelligensek, hogy valóban boldog ember váljék belőletek.

ÉGETŐ ILDIKÓ ANNA

- Miért pont a tanári pályát választotta?

Elsősorban az angol nyelvet választottam, és utána a tanári pályát. Azt mondják, hogy ahány nyelvet tudsz, annyi ember vagy, és ebben van is némi igazság. Minden nyelv hordozza azt a kultúrát és gondolkodásmódot, melyet a nyelvet beszélő nép magáénak vall. Engem gyerekkoromtól fogva elbűvöl az angol nyelv szépsége és gazdag kifejezőmódja, és azt a csodát szeretném megláttatni és tovább adni mindenkinek, amit az angol nép nyelvében és kultúrájában én felfedeztem.

- Szeret-e tanár lenni?

Igen!

- Mit nem szeret a diákokban?

Talán a nevetlenséget, de ezt is egyre inkább el tudom fogadni. Látom, hogy erről a nehézségről nem csak a gyerekek tehetnek. Azért is vagyunk mi tanárok, hogy ezen segítsünk változtatni.

- Mi volt a legjobb élménye az osztállyal?

Nem tudok egy eseményt kiemelni. Örömmel gondolok vissza azokra az órákra, amikor teret nyert a humor és a vidámság. Így jó volt közöttetek lenni.

- Milyen jó tanácsa van a továbbtanuláshoz, a jövőbeli élethez a 8.a osztály számára?

Bármit tesztek, tegyétek szívből. Szeressétek azt is, ami nehéz, mert az is előbbre fog vinni benneteket. Ez igaz a tanulásra is, és a jövőbeli életetekre is.

- Ön szerint összezsírozta minket az elmúlt időszak? Mi a véleménye a 8.a osztályról?

Határozottan igen. Örömmel látom az egységet és összetartást, ami közöttetek van. Kiálltok egymásért és törődtek egymással, ami nagy kincs és érték. Ezt a tapasztalatot érdemes magatokkal vinni.

- Ön szerint milyen a jó diák?

Akar tudni. Ez pedig egy belső döntésen alapul, amit mindenki képes meghozni. Tehát mindenből lehet jó diák.

ÜRMÖSNÉ CSÁNYI ÉVA

- Szeret-e tanár lenni?

Igen!

- Mit nem szeret a diákokban?

Ha nem köszönnek, kiabálnak, fegyelmezetlenek és szemtelenek.

- Mi volt a legjobb élménye az osztállyal?

Rengeteg volt és mind nagyon kedves emlék, ezért nem tudok választani.

- Ön szerint összezsírozta minket az elmúlt időszak?

Erre nem tudok válaszolni, mert keveset találkozok veletek..

- Mi a véleménye a 8.a osztályról?

A mai napig a kedvenceim!

- Ön szerint milyen a jó diák?

Előre köszön, jól tanul, figyel órán, fegyelmezett és tisztelettudó.

- Milyen jó tanácsa van a továbbtanuláshoz, jövőbeli élethez a 8.a osztály számára?

„Nem kívánom senkitől,

hogy csodás dolgot tegyen,

de joggal elvárom mindenkitől,

hogy mindig ember legyen.”

Ady Endre

DÖMÖTÖRNÉ TAR MARGIT

- Mit fog érezni akkor, ha az osztályától búcsúzik?

Sajnálni fogom, hogy eltelt ez a négy év. Olyan, mintha egy pillanat lett volna az egész. Még most voltak kis ötödikesek, és már ballagnak is.

- Mit gondol a saját osztályáról?

Őszinte, ragaszkodó kis csapat. Természetesen vannak hibáik is, különösen most, hogy kamaszkorba léptek. Mindenről van véleményük, és nagy az igazságérzetük. De egy kis irányítással jó irányba lehet őket terelni.

- Mi volt a legemlékezetesebb pillanat az elmúlt négy évben az osztályával?

Sok emlékezetes pillanat volt az iskolai munka során, és az osztálykirándulások alkalmával is. A legemlékezetesebb talán a kerekegyházi kalandpark volt. Még most is átélem az első fél óra izgalmát, amikor, láttam, ahogy a gyerekek egy szál kötélén imbolyogva egyensúlyoztak 2-3 méterrel a fejem fölött. Két óra múlva már természetesnek tartottam mindent, de addig...!

- Örült, hogy ezt az osztályt kapta?

Egyik osztályt sem ismertem, így várakozással tekintettem az első találkozás elé.

- Milyen jókívánságai vannak az osztály felé?

Kívánom, hogy valamennyien ériék el céljukat, valósítsák meg az álmukat!

- Hiányozni fog-e az osztály?

Biztosan hiányozni fog, hiszen nagyon sok időt töltöttünk együtt.

- Kik azok a személyek, akiknek a segítségére mindig számíthatott, ha baj volt?

Nagyon sokan segítettek nekem, ki többet, ki kevesebbet. Szándékosan nem sorolok neveket. Ők is tudják, én is tudom, mennyit segítettünk egymásnak. Annak örülök, hogy mindig volt kire támaszkodnom.

- Ön szerint milyen a jó diák?

A jó diák kötelességtudó, szorgalmas, segítőkész.

- Miért pont a tanári pályát választotta? Szeret-e tanár lenni? Mit nem szeret a diákokban?

Szerettem segíteni másoknak, megtanítani valakinek azt, amit nem tud. A legrosszabb tulajdonságok egy gyerekben a képmutatás, a hazugság, a rosszindulat.

MISKOLCZY ISTVÁN

- Miért pont a tanári pályát választotta?

Szép feladat a következő generáció nevelése. Magam is köszönettel tartozom néhány tanáromnak és bízom benne, hogy segíthetek én is a diákoknak.

- Szeret-e tanár lenni?

Ez csak természetes! Különben nem érné meg csinálni.

- Mit nem szeret a diákokban?

Amikor átlépik a jópofa – szemtelen határt.

- Mi volt a legjobb élménye az osztállyal?

A témazáró dolgozatok írása mindig egy ÉLMÉNY volt.

- Milyen jó tanácsa van a továbbtanuláshoz, jövőbeli élethez a 8.a osztály számára?

Olyan iskolát, majd pályát válasszatok magatoknak, amit szívesen csináltok. Fontos, hogy a munkánkban is leljünk örömet.

- Ön szerint összeecsiszolt minket az elmúlt időszak?

Úgy vettem észre jó néhány szoros barátság szövődött az osztályban, és a végére osztályszinten is összerázódott a társaság.

- Mi a véleménye a 8.a osztályról?

Jó csapat voltak, sok különböző, érdekes személyiségű diákkal. Sokáig fogunk emlékezni rájuk.

- Ön szerint milyen a jó diák?

Érdeklődő, legyen nyitott az ismeretekre.

Riportok diákokkal

POLYÁK ÁRON

- Mit gondolsz az osztályról?

A fiúk jó fejek és jó társak. De viszont a lányok nagy ellentétben vannak egymással, veszekedősek és sokkal másabbak, mint a fiúk.

- Milyen az összetartás?

A fiúknál nagy az összetartás, a lányoknál pedig alig van.

- Kik a vezető egyéniségek szerinted?

Herédi - Szabó Róbert és Kállai Kitti

- Kedvenc tanár, tantárgy? Miért?

Tanár: **Ivicz Lázár bácsi, mert jó humora van és vicces.**

Tantárgy: **Testnevelés, mert nem kell nagyon sok mindent csinálni.**

- Milyen az osztály viszonya a tanárokkal?

Van, akit kedvel az osztály és van, akit nem. Akit kedvelünk, azzal normálisak vagyunk, akit meg nem annyira kedvel, a társaság azzal a nevelővel mindig összeütközéseink vannak.

SCHINDLER KITTI

- Mit gondolsz az osztályról?

Az osztályban nagy a felborultság, mindenki szemben áll a másikkal.

- Milyen az összetartás?

Az összetartás véleményem szerint borzalmas.

néninek pedig iszonyat jó a humora.

Tantárgy: **Matematika és történelem.**

- Milyen az osztály viszonya a tanárokkal?

Némelyik tanárral elég jól megvagyunk, (mint például, Anikó nénivel) de van olyan tanár, akivel általában borzasztóan rossz az osztály.

KÁLLAI KITTI

- Kik a vezető egyéniségek szerinted?

Kállai Kitti, Polyák Áron és Herédi-Szabó Róbert.

- Kedvenc tanár, tantárgy? Miért?

Tanár: **Győri Tamás** (Tamás bácsi), **élményteli nevetéssel szoktak zajlani az informatika órák. Dr. Halász Mátyásné** (Anikó néni) és **Bodnár Enikő** (Enikő néni). **Anikó nénire mindig számíthattam, ha baj volt, Enikő**

- Mit gondolsz az osztályról?

Mindenki csodálatos a maga módján, persze vannak veszekedéseink, de azon vagyunk, hogy megoldjunk minden összeütközést.

- Milyen az összetartás?

Mindenki széthúz, mindenki csak a hibát keresi a másik félben és így nem valami jó az összetartása az osztálynak.

- Kik a vezető egyéniségek szerinted?

Schindler Kitti, Szemerédi Anett, Tóth Regina, Kállai Kitti, Polyák Áron és Herédi-Szabó Róbert.

- Kedvenc tanár, tantárgy? Miért?

Tanár: **Dr. Halász Mátyásné** (Anikó néni) és **Maróti Pálné** (Kati néni)

Tantárgy: **Biológia, földrajz és matematika.**

Anikó nénivel sokat lehet viccelődni, mindig segít, ha baj van, Kati néni pedig szórakoztatóan próbál bevezetni minket a matematika világába.

MOLNÁR DÖME

- Mit gondolsz az osztályról?

Jó a hangulat, a tanórák előtt mindig megy a nevetés és a hülyeség.

- Milyen az összetartás?

Nem olyan nagyon nagy az összetartás, de így vagyunk mi jók.

- Kik a vezető egyéniségek szerinted?

Schindler Kitti és Kállai Kitti

- Kedvenc tanár, tantárgy? Miért?

Tanár: **Bondár Enikő** (Enikő néni), **azért mert jó a humora. Dr. Halász Mátyásné** (Anikó néni), **azért mert kedves és türelmes.**

Tantárgy: **Szövegértés-szövegalkotás** (szésza), **matematika és történelem.**

- Milyen az osztály viszonya a tanárokkal?

Általánosságba kijövünk a tanárokkal, de van olyan néha, hogy „összekötjük a bajuszt” velük.

Kirándulások

KEREKEGYHÁZA, KEREKERDŐ KALANDPARK

(2012, 6. OSZTÁLY)

Egy újabb frappáns kirándulásban vettünk részt, Kerekegyházán. (2012) A Kerekerdő Kalandparkot látogattuk meg. Nagy bátorság kellett ahhoz, hogy valaki feljusson a csúcsig. Miután megkaptuk a felszereléseket, a legalacsonyabb pályákkal ismerkedhettünk meg.

Később mindenki mehetett arra a pályára, amelyikre akart és amilyen magasra akart. A legbátrabbak nekikezdték a legnehezebbnek, de volt, aki bele se mert kezdeni és volt aki

elkezdte, de vissza is fordult. Aztán húztunk kötelet, ugráltunk a trambulinban, estünk nagyokat és közben fergetegesen éreztük magunkat. Számunkra ez a kirándulás egy élmény volt, legyőztük a magasban való félelmünket és ezt csak ajánlani tudjuk nektek, diáktársainknak.

Készítette: Kállai Kitti, Sebők Barbara

OSZTÁLYKIRÁNDULÁS: BUDAPESTEN

Budapestre az Enikő néni osztályával mentünk. Nagyon jók voltak a programok, a Babilon center. Sokfajta átverős dolog volt ott pl.: eltűnő tinta. Sok érdekes dolgot is láttunk óriási buborékfújókat, eljátszottuk mintha római katonák lennénk, meg lehetett nézni, hogy hogyan is néz ki egy vízi fölcser, és hogy az hogyan rántja le a víz mélyére a hajókat, óceánjárókat. Egy terem telis tele volt érdekes játékokkal pl.: kicsinyített daru, amit lehetett kezelni, különféle fizikán alapuló dolgok mágnesesség, elektromosság: volt egy gép amihez ha hozzátették a kezüket akkor felállt a hajuk az elektronok miatt. De a láthatatlan kiállítás is nagyon jó volt: mert az orrunk hegyéig sem láttunk korom sötétben voltunk és úgy járkáltuk végig a szobákat. A végén egy bár volt és lehetett venni innivalót, de csak aprópénzzel lehetett fizetni, mert a vakok csak ezt tudják megkülönböztetni a papírpénzt nem! Hazafele a buszon körülöttünk mindenki telefonozott, beszélgetett, hülyéskedett.

Készítette: Deák Sándor

Kállai Kitti: Szép volt, jó volt, de hála ennyi volt.

Kanalas László: Ez egy jó osztály.

Molnár Döme: Vannak mélypontok, de mindig kitartunk.

Nagy Mónika: Zűrzavaros.

Nagy Regina: Megértő.

Nyári Veronika: Voltak viták, de mindig kibékültünk osztálytársainkkal.

Patai Ervin: Fantasztikus.

Polyák Áron: Egy hihetetlen kitartó és bulis osztály.

Schindler Kitti: Sok veszekedés ellenére egy nagyon jó osztállyá alakultunk 8 év alatt.

Sebők Barbara: Veszekedés.

Szemerédi Anett: Olyan volt ez a 8év, akár egy hullámvasút.

Szikora Róbert: „Egyszer fent, egyszer lent, de mindig csak együtt!”

Szlávik Klaudia:

„Csak egy osztály voltunk,

Egy osztály, amelyről néhányan túl sok jót hittek,

Később sokan azt gondolták, tévedtek...

...Hitték, gondolták...

És talán senki sem tudta, kik voltunk valójában.”

Tóth Regina: „Ilyenek voltunk, vadak és jók..”

Vincze Tamás: Ez egy kedves osztály, de néha megvoltak a magunk kis veszekedései.

*Hogyan jellemeznéd az osztályt
egy szóval?*

Balog Zsolt: Oroszlánbarlang.

Barna Mihály: Szuper osztály.

Csóka Alexandra: Furfangos.

Csuka Norbert: Szoktak kisebb-nagyobb viták lenni, de jó osztály vagyunk.

Deák Sándor: Tanárt nem kímélő.

Forgó Nándor: Vicces és humoros osztály voltunk.

Hauszfatter Daniella: Összetartó.

Herédi - Szabó Róbert: Szerettem az osztályt, de csak barátilag és nem mindenkit.

Hoffman Ferenc: Fergeteges és bulis osztály.

Hucz Klaudia: Egyszer fent, egyszer lent, jóban és rosszban.

Az én osztályom...

Az én osztályom összetartó, családdá fejlődött. A kirándulásokon, iskolai programokon, közös hétvégéken mindannyian összehangoltak voltunk. Ha baj volt, ha bánat, segítettünk egymásnak és megoldottuk a problémákat. Igaz, volt néhány veszekedés, de gyors volt a kibékülés. Az én osztályom volt a legjobb osztály. Jön a ballagás. Mindannyian készülődünk, hangolódunk, és várjuk a pillanatot, szomorúan, de elballagunk. Eszünkbe jut a sok jó pillanat és, hogy már nem sokáig látjuk egymást. Nem sokára azt mondjuk, hogy „Ég veled drága iskolám”.

Én mindig visszagondolok majd a jó, segítőkész osztályomra és iskolámra.

Hauszfatter Daniella

Az én osztályomban nagyon kevés az összetartás és sok a veszekedés, de ennek ellenére vannak olyan emberek, akik igyekeznek összetartani az osztályt és külön csapatok voltak, de azok viszont összetartottak. Amire büszkéek vagyunk: 2014-ben 50000 Ft nyert az osztály egy pályázaton.

Patai Ervin

Az én osztályom 5.-ben összetartó, odaadó, aranyos vissza fogott osztály volt. Most már kevésbé lehet ezt elmondani rólunk. Sok az ellentét ezért a veszekedések száma növekszik. Alsóba nem volt ennyi veszekedés. Eltelt pár év és az idő megváltoztatott minket. Keveset voltunk egy körben. Viszont nem csak rossz élmény van, hanem jók is vannak, például szervezésekben jók voltunk. Nem mondom azt, hogy a 25. diák munkája benne van, de mégis tett le valamit az asztalra. Az utóbbi időben, elég jól össze fogott a csapat. Az együtt működés megvolt. Nincs annyi háború, mint volt. Hiányozni fog az alsós tanító nénink Ürmösné Csányi Éva akit nagyon szerettünk és szeretünk is. Rossz lesz nélküle. De néha még meglátogatom tanáraimat, hogy beszélgethessünk egy jót. Anikó néni is nagyon fog hiányozni ő volt a tanácsadóm és a lelki társam. Margit néni is fog hiányozni, aki mindig mindent megtett értem és az osztályért is. Hálás vagyok minden tanárnak, hogy mindenben segítettek nekünk. Enikő néni is nagyon fog hiányozni, mert nagyon sokat lehetett viccelődni! Hiába, hogy sokszor voltak rám mérgesek ha valamit nem úgy tettem mint kellett volna, de köszönöm nekik hisz ezek által tanultam a hibáimból és segítettek, hogy jobb ember legyek!

Szlávik Klaudia

Az én osztályom nem olyan rossz, csak néha van egy-két nagyobb vita. Egyébként nagyon jól lehet velük szórakozni. Sok mindent átéltünk már együtt. Az a dolgozatokba is szoktunk hülyeséget írni, mint például: „Barokk, Klasszicizmus, Optimizmus” (Csuka Norbert Attila), ez egy énekórai dolgozat volt nyolcadikban. Ha nagyobb viták vannak, akkor feszült a hangulat, de másnap már mintha mi se történt volna. Az osztály bulik is nagyon jól sikerültek, még ha volt egy-két kisebb vita is. Az osztály nem volt mindig összetartó osztály, de 8-ra nagyon jól összecsiszolódtunk.

Deák Sándor

Elsősként még az Újfalusi iskolába jártam. Nagyon szép volt az a hely. Szabi, Dávid, Peti, Marci és én mindig jókat játszottunk együtt. A legjobb az volt, amikor régészeset játszottunk. Aztán másodikban már Alpárre kellett bejárni. A 4. osztályban új osztályba kerültünk, és megismerkedtünk sok új diákkal. Nagyon jók voltak a fociedzések. Ötödikben új tanárokat ismertünk meg. Az osztálykiránduláson a Kalandparkban jól szórakoztunk. Hatodikban Ópusztaszeren jártunk ahol sok érdekes dologgal találkozhattunk. Fizikát és a kémiát kezdtük tanulni 7-ben és sok kísérletet szemlélhettünk meg. Nyolcadikban már az év elejétől a ballagáson járt az eszünk, hogy mikor jön már el az a nap, amikor végre elmehetünk. De most mikor már nem sok választ el attól, hogy elballagjunk, kicsit fáj a szívünk, mert már megszoktuk egymást. Új iskola, új tanárok és új diákok várnak ránk. Eddig mi voltunk a nagyok, akikre felnéztek most viszont mi leszünk a legkisebbek. Hát ez volt a 8 évem jó pillanatainak összefoglalása.

Forgó Nándor

Igazából az volt a furcsa élmény, amikor 4. osztály év elején az „A” osztályba kerültünk. Szerencsére sok mindenkit ismertem már onnan, kivéve 3-4 embert. 4. osztályban Ürmösné Éva néni volt az osztályfőnökünk. Mindig kedves volt velünk segített a gondjainkban, mindig a kedvében lehetett járni.

Aztán felső tagozatosak lettünk, megint új környezetbe kerültünk. Dömötörné Margit néni lett az új osztályfőnökünk. Továbbá új tanárok és új tantárgyakkal kellett megbirkóznunk. . Kezdett az osztály összekovácsolódni.

Hatodikban folytatódtak a jó és rossz élmények. Ebben az évben voltunk Ópusztaszeren, amely mindenki számára felejthetetlen élmény volt.

Hetedikben az osztályunk mostani jelleme kezdett kialakulni. Kezdték kialakulni a kisebb baráti csoportok. Ekkor volt kapuügyelet is, amelyet az második félévben a mi feladatunk volt teljesíteni. A nyolcadikosokat ballagtattuk és elég nehéz volt belegondolni, hogy jövőre minket fognak ballagtatni.

Elérkezett a 8. osztály. Új tanárokat ismerhettünk meg. Így visszagondolva nagyon sok jó élményben volt részünk. Margit nénivel igaz gyakran voltak összetűzéseink, de mindig tudtuk, hogy meg fog bocsájtani. Sajnos ebben az évben nem jutottunk el nagyobb osztálykirándulásra csak a Vadászházhoz, de ott is nagyon jól éreztük magunkat!

Molnár Döme

8 éve kezdtük együtt. Furcsa, hogy nem rég voltunk elsősök és már 2-3 hét múlva elballagunk. Első osztálytól 3. osztályig körülbelül 18-an voltunk. Ürmösné Csányi Éva néni volt az osztályfőnökünk. Nagyon szerettük őt. Sokszor rosszak voltunk, de tudjuk, hogy ő is szeretett minket a sok marhaságunk ellenére. Negyedik év elején új tagok csatlakoztak hozzánk, bővült a létszám 25 főre. Év végén viszont el kellett búcsúzni szeretett osztályfőnökünkől. Margitka néni lett az új osztályfőnökünk, akit legalább úgy megszerettünk, mint alsóban Éva nénit.

Felsősök lettünk. Még mindig emlékszem mikor alsóban kis majmoknak, madárijesztőknek öltöztünk farsangon, mikor megtanultunk írni, olvasni, számolni, a játékosan eltöltött órákon.

Ma már minden másképp van. Eltanultuk a nagyoktól a puskázást, a rosszalkodást, és minden ilyet. Nem is tudom van-e olyan ember, aki még nem puskázott egyszer sem. Nagyon kell ügyelni arra, hogy ne vegyenek észre, mivel ha rajtakapnak, akkor igen nagy bajban vagyunk!

Aztán a kirándulások. 7. osztályban csináltunk egy kis bulit az osztállyal a Kalandfarmon. Áron volt a „szakács” és ő zenélt. Kitti visszament óvodáskorba és a kis picike motorral motorozott. Vicces volt. Voltunk Kerekegyházán, a Kerekerdő Kalandparkban. Felmásztunk a magasba, bár én egyszer a pálya közepén visszafordultam. Állatokkal ismerkedtünk a helyszínen, trambulínon ugráltunk, és jó nagyokat estünk. Sosem felejttem el.

Az osztály, őszintén szólva, sokat változott a 8 év alatt. Sokat veszekedtünk, majd kibékültünk, és ez így ment egészen idáig.

Már csak 2-3 hét van hátra. Itt van a nyakunkon a továbbtanulás, a ballagás. Részben örülök is, részben nem. Hiányozni fognak tanárain, diáktársaim.

Sebők Barbara

Búcsú az osztálytól

Még emlékszem arra a napra, amikor a leendő elsősök, akik a fecsketáborban ismerkedtek egymással és a tanító nénivel, végigjárták az iskola folyosóit, és bekukkantottak a tanáriba is. Sok kis gyámoltalan, megszeppent apróság! Érdeklődve néztek szét, de mi is

kíváncsian figyeltük őket, hiszen tudtuk, egyszer majd mi is tanítani fogjuk őket. Ha eszembe jut az a sok kis szőke, barna buksi, a tágra nyílt tekintetek, hallom, ahogy vezényszóra köszönnek a tanító néniknek, mindig meghatódom. Később még láttam őket néha a folyosón, az udvaron, de ezek csak futó találkozások voltak.

Aztán 5. osztályosok lettek, és az enyémeik. Furcsa volt látni a változást. Magabiztos, nagyhangú kiskamaszok, akiknek már véleményük van. Akiket most már nekem kellett irányítanom, terelgetnem a helyes útra. Ez nem mindig volt könnyű. Aztán az iskolai munka, a tanulás, a kirándulások, a közös programok, a korrepetálások, mentorálások során lassan egymásra hangolódtunk. Egyre jobban megismertük egymást. Nem volt felhőtlen a kapcsolatunk, hiszen lépten-nyomon keresték a határokat. Újabb és újabb ötlettel álltak elő, mindig kitaláltak valamit, ami persze nem mindig volt helyénvaló. Természetesen sok jó ötlet is tőlük származott.

A sok összeveszés, kibékülés csak megerősítette a barátságokat. Nagyhangúak voltak, mindig vitatkoztak, kérdeztek, makacskodtak, nem volt könnyű őket egy irányba terelni. De nem voltak hiábavalóak ezek a viták, megbeszélések. 7. 8. osztályra megismertük egymást, és igyekeztünk úgy hozni a döntéseinket, hogy azok mindenkinek megfeleljenek.

Kár, hogy akkor kell elengedni egy osztályt, mikor már épp a legjobb lenne. Mikor már elértünk valamit. De mindig abban bízunk, hogy azért nem dolgoztunk hiába, hogy a későbbiekben még hasznát veszik annak, amit itt tanultak, nem felejtik el tanításunkat, s majd visszatérnek hozzánk, s elmondják sikereiket, örömeiket, hogy mi is velük örülhessünk, s bánatukat, hogy együtt érezhessünk velük, biztatást adhassunk nekik.

Kívánom, érjenek el sikereket, váljon valóra az álmuk!

Tiszaalpár, 2014. június

Dömötörné Tar Margit
osztályfőnök